

Folketingets Kirkeudvalg

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K
www.km.dk

Telefon 3392 3390
Telefax 3392 3913
e-post km@km.dk

Dokument nr. 351976

Dato: 11. januar 2008

Kirkeudvalget har ved brev af 13. december 2007 (Alm. del spørgsmål 1) bedt om min besvarelse af følgende spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere notatet ”Tør du bryde Grundlovens bogstav og ånd” fra medlem af EU-Parlamentet Jens-Peter Bonde, jf. alm. del – bilag 15, herunder om påstanden ”Folkekirkens særlige stilling i grundloven vil blive ulovlig, når EU-Chartret for fælles grundrettigheder gøres juridisk bindende” er korrekt.

Endvidere bedes ministeren oplyse, hvorvidt der er forhold i Lissabontraktaten, der vil få indflydelse på folkekirkelige forhold.”

Svar:

Kirkeministeriet har til brug for besvarelsen af det stillede spørgsmål indhentet en udtalelse fra Justitsministeriet, der har oplyst følgende:

”Spørgsmålet om forholdet mellem EU-charteret om grundlæggende rettigheder og den danske folkekirke er behandlet i den redegørelse for visse forfatningsretlige spørgsmål i forbindelse med Danmarks ratifikation af Lissabon-Traktaten, som Justitsministeriet offentliggjorde den 4. december 2007. Af redegørelsen fremgår følgende (side 105 f.):

”4.4.4.2. Særligt om forholdet mellem Charteret om grundlæggende rettigheder og den danske folkekirke

a) Lissabon-Traktaten

Lissabon-Traktaten indeholder ingen bestemmelser, der tildeler EU kompetence til at regulere forholdet mellem bl.a. stat og kirke. Tværtimod fastsættes det med Lissabon-Traktaten udtrykkeligt i EUF-Traktatens artikel 16 C, stk. 1, at Unionen ikke har kompetence med hensyn til sådanne spørgsmål. Bestemmelsen i artikel 16 C, stk. 1, har følgende ordlyd:

”Artikel 16 C

1. Unionen respekterer og må ikke anfægte den status, som kirker og religiøse sammenslutninger eller samfund har i medlemsstaterne i henhold til national lovgivning.

(...)”

Charteret om grundlæggende rettigheder indeholder bl.a. bestemmelser om religionsfrihed mv. I charterets artikel 10, stk. 1, er der således følgende bestemmelse:

”Artikel 10

1. Enhver har ret til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed. Denne ret omfatter frihed til at skifte religion eller tro samt frihed til enten alene eller sammen med andre, offentligt eller privat at udøve sin religion eller tro gennem gudstjeneste, undervisning, andagt og overholdelse af religiøse skikke.”

Der er desuden i charterets artikel 21 fastsat følgende bestemmelse om ikke-forskelsbehandling:

”Artikel 21

1. Enhver forskelsbehandling på grund af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering eller ethvert andet forhold er forbudt.

2. Inden for traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af deres særlige bestemmelser er enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet forbudt.”

Efter charterets artikel 22 respekterer Unionen endvidere den kulturelle, religiøse og sproglige mangfoldighed.

b) Forholdet til grundloven

Som det fremgår af pkt. a, tildeles Unionen ikke med Lissabon-Traktaten be-
føjelser til at regulere forholdet mellem stat og kirke. I EUF-Traktatens arti-
kel 16 C, stk. 1, fastsættes det i overensstemmelse hermed, at Unionen re-
spekterer og ikke må anfægte den status, som kirker og religiøse sammen-
slutninger eller samfund har i medlemsstaterne i henhold til national lovgiv-
ning.

Det følger heraf, at charterets bestemmelser – herunder om ikke-
forskelsbehandling i artikel 21 – ikke finder anvendelse på forholdet mellem
den danske stat og folkekirken, således som dette forhold bl.a. er fastlagt i
grundlovens § 4, hvorefter den evangelisk-lutherske kirke er den danske fol-
kekirke og som sådan understøttes af staten.

På den baggrund rejser Lissabon-Traktaten efter Justitsministeriets opfattelse
ikke spørgsmål i forhold til grundlovens regulering af folkekirkens stilling.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det, der er anført i redegørelsen.”

Birthe Rønn Hornbech

/

Lise M. Hjort Elmquist